

Meerjarenproject

Project 5 Peaks is een meerjarenproject van Arjen Bosch, Gijs Schuurhuis, Allert Bosch en Guido Mannaerts, die de vijf hoogste bergen van Centraal-Azië willen beklimmen en daarmee de eerste Nederlandse 'Snow Leopards' willen worden. Het team wordt ondersteund door Asolo, Gloryfy, Van Oord en Sea to Summit. Kijk voor meer informatie op project5peaks.nl of volg hun avonturen op Facebook en Instagram.

Project 5 Peaks beklimt Pik Lenin

DE EERSTE UIT VIJF

Ik zie een immense witte massa aan het einde van de horizon. Wolken denk ik. Maar als we met onze four-wheel drive dichterbij komen, veranderen die wolken in bergen. Na ruim 25 uur reizen staan we aan de voet van het Pamirgebergte in Kirgizië, in het basiskamp van Pik Lenin. Hoewel deze zeventuizender te boek staat als relatief toegankelijk, is het voor ons alle vier een volgende stap in onze bergsportcarrière.

We pakken onze duffels uit de auto en stallen alles uit in de yurt, een tent gemaakt van hout en schapenvacht, zoals het lokale nomadenvolk die ook gebruikt. Hoewel het basiskamp op 3800 meter ligt en we dus een aardige hoogtesprong hebben gemaakt, worden we de volgende dag allemaal fris wakker. Alles is nieuw hier en in onze naïviteit besluiten we onze tassen vol te laden en de trekking naar ABC (advanced basecamp) te maken. Halverwege worden we allemaal gevelld door hoogteziekte, dus besluiten we snel weer af te dalen. Die avond is iedereen beroerd en hebben we kloppende hoofdpijn. Het is een voorproef van alles wat nog gaat komen.

Acclimatisatie

Na een rustdag beginnen we aan de prachtige trekking naar ABC. In het kamp pitchten we onze tenten op een relatief lege morene, vlak onderaan de machtige noordwand van Pik Lenin. We hebben gekozen voor een zelfstandige expeditie, dus vanaf hier staan we er alleen voor. De noordwand van Pik Lenin is ruim 2500 meter hoog en 15000 meter breed. De dimensies zijn haast niet te bevatten en even betoverend als intimiderend.

Na een rustdag start onze acclimatisatie. Guido en ik nemen de normaalroute, Arjen en Allert klimmen de start van de Lipkin Route. Deze route werd vroeger het meest gebruikt, maar nu het een stuk warmer op de berg is, blijkt de route minder geschikt. Beide duo's halen het acclimatisatiedoel: 5200 meter. Deze dag

DE UITGEPUTTE BLIKKEN VERTELLEN ALLEMAAL HETZELFDE VERHAAL

is voor ons de eerste kennismaking met het hooggebergte; bizar om als goedgetrainde vent door het plafond van acclimatisatie heen te stappen en terecht te komen in een lethargische wereld van afzien. Expeditieklimmen heeft zo zijn eigenaardigheden. De verbrande neuzen, schrale gezichten en uitgeputte blikken vertellen allemaal hetzelfde verhaal.

De trekking van het basiskamp naar advanced basecamp is betoverend mooi.

Het team van links naar rechts: Arjen, Allert, Guido en Gijs.

Terug in ABC is er de hitte en nietsontziende zon. Vanaf een uur of twee 's middags is het niet te harden. 'Die gloeilamp', zoals Arjen hem liefdevol noemt, staat altijd aan. In het kamp ontspannen we, pakken onze rust en maken vervolgplannen.

Naar 6100 meter

Vandaag klimmen we naar kamp 2. We zijn twee dagen verder en staan 's ochtends vroeg voor onze tent. Het is 04:00 uur en nog donker. Terwijl de schemer inzet en de horizon oranje kleurt, klimmen we door het steilste stuk. Hier zigzagt de normaalroute door het vergletsjerde gebied.

Naar kamp 2 stikt het van de spleten en zo nu en dan horen we de gletsjer onder ons steunen en kraken. De lokale berggidsen zijn niet zo onder de indruk. Terwijl wij over de gebaande paden schuifelen, stampen zij over het dunne laagje verse sneeuw. Morgen klimmen we richting 6100 meter.

Er is vannacht behoorlijk wat verse sneeuw gevallen. Ik adem diep in, trap een tree, zak weg door kniediepe sneeuw. Ik adem diep in, trap een tree... Elke keer als ik omkijk, zie ik achter mij een horde Kirgizische gidsen. Zij zijn tevreden met mijn spoor, ik ben in mijn element en tevreden over mijn acclimatisatie.

Top in zicht

Guido wint de acclimatisatieslag niet en draait halverwege om. Arjen en Allert klimmen ondanks hun hoofdpijn door tot 5800 meter. Ik klim uiteindelijk tot ongeveer 6000 meter, de top van Pik Lenin lijkt zo dichtbij dat ik hem bijna kan aanraken. Vlak onder kamp 3 draai ik om, het is mooi geweest. Omdat we alpiene stijl klimmen, pakken we in kamp 2 onze spullen in en nemen alles weer terug naar ABC. Daar bespreken we onze opties. Een maand op expeditie gaan is niet alleen fysiek zwaar, als team staan we onder best wat druk. Niet iedereen acclimiteert even voorspoedig en het eindeloze sneeuwstampen eist zijn tol. Met het oog op een aanstaande topoging bediscussiëren we onze routekeuze, een lastige kwestie. Voor Guido staat vast dat hij nog niet voldoende is geacclimiteerd. Uiteindelijk acclimiseren we met z'n vieren verder op de normaalroute. Allert en Arjen klimmen die dag in één ruk door naar kamp 3. De volgende dag vertrekken Guido en ik uit kamp 2,5 – op 5800 meter is het duidelijk dat hij niet meer verder kan. De hoogte nekt hem, naast de voortdurende hoofdpijn en misselijkheid komt hij letterlijk tot stilstand. Daar op die plek stopt het voor hem. We keren om, pakken onze spullen en dalen af.

Magisch moment

Een paar dagen later vertrekken we uit ABC voor een topoging. Het is een raar moment, enerzijds is er de spanning van de

Advanced basecamp (4400 m), de uitvalsbasis onder aan de noordwand van Pik Lenin.

toppoging, anderzijds vinden we het jammer dat een van ons achterblijft. Het duurt even, maar eenmaal op de berg raak je al snel in de flow. We klimmen in een hoog tempo voorbij kamp 2, slaan onze tent op halverwege de route naar kamp 3, maar dan slaat het noodlot toe. Midden in de nacht worstel ik me uit de tent, mijn darmen laten me volledig in de steek. De volgende dag ben ik niet vooruit te branden. Gelukkig laat het terrein het toe dat iedereen zijn eigen tempo houdt en zo kom ik met moeite aan in kamp 3.

Het is 02:15 uur, het zachte geluid van de brander, strakke gezichten. We proberen allemaal zo veel mogelijk te drinken. Een laatste check: voelt iedereen zich goed? Hebben we alles bij ons? Vanaf kamp 3 dalen we eerst 100 meter af om vervolgens weer te stijgen. De wind beukt op ons in en het is extreem koud. Vooral Allert en ik hebben koude tenen. Op welk moment draai je om? In onze donsjassen lopen we als Michelinmannetjes, mijn belevingswereld beperkt zich tot de kleine lichtbundel van mijn hoofdlamp. Op 6800 meter komt de zon op en neemt de wind af. Een magisch moment waarin de kromming van de aarde helder oranje oplicht. Dan komt het besef dat ik leef en niet alleen ben.

Euforie

De laatste honderd hoogtemeters zijn loodzwaar. 25 stappen, 10 seconden rusten, ik ben uitgeput, buiten adem, en dan weer 25 stappen. Vlak onder de top schiet Arjen langs mij heen, ik zie hem met zijn armen in de lucht staan. Even later vallen we elkaar in de armen. Dit was het, we kunnen niet hoger. Allert volgt en met zijn drieën staan we op 7134 meter. We hebben de top bereikt! Ruim drie weken brachten we onderaan en op de immense noordwand van Pik Lenin door. Hier op de top zien we voor het eerst de rest van de Pamir. Een machtig uitzicht met bergen zo ver als je kunt kijken. Dan worden de euforie en het uitzicht doorbroken door het gevoel dat we er niet horen;

elke vezel in mijn lichaam wil naar beneden. Dus beginnen we aan onze afdaling.

We gaan door het gebroken terrein, over het sneeuwveld; we zijn allemaal moe. Halverwege het sneeuwveld wordt het duidelijk dat Allert de uitputting nabij is. Zijn coördinatie is afgenomen en zijn tempo daalt. We maken ons zorgen – is dit uitputting of misschien een beginnend oedeem? We weten het niet en pushen hem om zo snel mogelijk af te dalen. Hij doet zijn uiterste best en graaft dieper dan ooit. Vlak voordat we moeten stijgen naar kamp 3 neem ik een laatste slok, ik laat mijn water en laatste eten achter en klim zo snel mogelijk omhoog. Een half uur later komen Allert en Arjen aan, de brander zoemt zacht en er is soep. Morgen dalen we in één ruk af naar ABC. Dan is de expeditie voorbij en zijn we allemaal een geweldige ervaring rijker. ◀

Foto links **Social media updates verzenden we via de satelliettelefoon.**
Foto rechts **Vroege start tijdens het acclimatisatieproces.**

